

WK | 8°

1209

423

Z 7.6

OW

Druidi Wienz

herflich Spjewow,

spjewanych 7. Džen Žnenza 1846

Budyfchini.

MAK 8. 1503

Gjifchjane pola G. B. Hiedi.

Faint, illegible text at the top of the page, possibly bleed-through from the reverse side.

Faint, illegible text in the upper middle section of the page.

Faint, illegible text in the middle section of the page.

Faint, illegible text in the lower middle section of the page.

WK 8^u 1209

1.

Jednota.

Lolo Hlatar

(Gusitski Lóš.)

Rosze tuczne Palmy Mjera
Semi serkej dajce Schity,
So so bratske haji Schwjera
A Duch dobry, płómenity.
Lubosz nesme hinyej mutna,
Esljeborne su nasche Rjeki,
Selene te Rhójny, Schmrjeki.
Ducz tak serfski:

Lubujmy so, hladajmy so,
Bratrujmy so, nehaňmy so,
Lubujmy, hladajmy so,
Potom bratrujmy so.

Hamen, dai to mily Wótze,
Nesapomň na nas,
Na swój serfski Lud,
Kneže, Bož o w Nebesach!

Dóžž so nepowróczi Semja,
 Sachska Ruta nech neswjadne,
 Dóžž so Rebeša neslemja,
 Bruski Hodler nech nespadne;
 A schtóž s Prawdu derje mjent,
 Schtóž so herstoh' Wena pschima,
 Wobimaj nech Sława! rima,
 A tak wschitzy:

Lubujmy so, hladajmy so,
 Bratrujmy so, nehanmy so,
 Lubujmy, hladajmy so,
 Potom bratrujmy so.

Hamen, dai to mily Wótze,
 Nesapomni na nas,
 Na swój herstki Lud,
 Kneže, Božo w Rebešach!

3.

Tracnje Sserbowstwa.

(Kóš wot Kozora)

Tracj dyrbi Sserbstwo, sawostacj
 A šerska Khoroj smahowacj,
 Kaž dolho sDrewom selene
 Te Hory steja lužiske.

Dóžž Kameń tam na Kamenju
 Sso sbjeha fNebju módremu
 A Schpreje Zórto šljeborne
 Do Sserbow Zolmy poneše.

Tracj dyrbi Serbstwo, sawostacj
 A jeho Kcžjew mi pschiberacj,
 Dóžž bože Sskónčžo wobšwjecji
 A Mješacžk tón Kraj lužiski,

Tak dolho hač tam Deschcžik dje,
 So boža Stopa tucžna je
 A Brožk šo žadyn seleni
 A žana Kwjetka syboli.

Tracj dyrbi Sserbstwo, sawostacj
 A wótzny Duch je posbjehacj,
 Kaž dolho Ruta selena
 Sa čješne rosze Holicža.

Tracj dyrbi Waschnje wótzowške
 A kóžde Prawo šhwalobne,
 Dóžž žadyn Swón we Kraju žri
 A witaja šo wotemschi.

Tracj dyrbi Sserbstwo, sawostacj,
 Dóžž budže čješchicj žana Macj
 Ssej lužicžanske Džjecžatko
 A kolebacj je spjewajo.

Kaž dolho Možy Myšlenja
 Duch lužicžanski žadyn ma
 A žadyn Jasyl hiba šo,
 Tracj dyrbi naše Sserbowstwo! —

L u b i n s k i N ó d.

(Lóš wot Rozora.)

Kater

Wjem Powesj staru sasterstu
 Wo kralowstkim tam Grodzistu
 Na Lubinskej tam Hori;
 A tež wot Krala perskeho
 Pod Skatu sahrebaneho
 Na čornej Hori Zmórzu.
 Hacz woła Šofot Praschiski,
 Kral perski jeho nešlyšči,
 Wón neskónčnje spi Spanje.

'Mu džije šo wot Šerbowstwa
 Wot staroh' rjanoh' Kralestwa
 Tak lubje psychym Šoni;
 Wón widži Šerbow Bydlischeja,
 Zich Lješy, Rješi, Holischeja,
 A pječne Waschnje Wótzow,
 Šwu Pychu štotu kralowstku,
 Šwój Lud a Šerbow Šwobodu.
 Tu psychny Šón šo škónčji.

A se Njenjom duž wuhlada
 Kral staroh' čornoh' Kapaka,
 Šón rapa wele traschnje:
 Dnž Šchpreja pónđe psches Lubin,
 Na Zmórzu stacj bdje Budyschin,
 Bdje Wjernosj twój Šón wjeschjezicj.
 A Kral bez Šona dale spi,
 Šród newohlada Lubinski,
 Šród šwojich šylnych Wótzow.

Na Jana Rozu dwanačich
 Šród steji Šchmrjekach Lubinskich
 Pošlotnje blyškotajo;
 Šo Wrota šame wotewrja
 Na Krala Nutskhód čakaja, —
 Kral leži čimowym Zmórzu.

A Šokol bórny sawola,
 Šo Hroda Blyskot frošhubja: —
 Kral nóchze nidy stanyčz.

5.

N o w e S e r b s t w o.

(Bólsti Łoš.)

Nasche Šerbstwo š Brócha stawa,
 Stawa žiwa Narodnosz;
 Šylny Duch nam Mozy dawa,
 Šbudzi šwjatu Šorliwosz.
 Wótzny Kraj, krašny Raj,
 Šklawa! kóždy sawóškaj! ;,

Šerbjo kručzi, mlodži djeja
 Šnadžiju do Pšichoda,
 Wóšche Łošy rimozeja
 Wšitke Žily šaržuja;
 Wótzny Kraj ic.

Nowe Šlónzo fešthadžane
 Reńšche Prubi wupšještre,
 Šwobodnosz to Šlónzo rjane
 Krašni Nebjo lužiske.
 Wótzny Kraj ic.

Bratrowstwo šej sawdawamy
 Wótežinskich tych Wutrobach,
 Jednotu šej pšišahamy
 Kdobrem' Škutkej Lužizach;
 Wótzny Kraj, krašny Raj,
 Šklawa! kóždy sawóškaj! ;:

T e s t y r i R ó ž i e.

(Róž wot Rozora.)

Eso Bratsja k Blidu sydajcje,
 Róž dobry so mnu sanesze,
 We Zilach s Mozu mlodženskej
 Nam slóschtna hyschczen žołmi Krej,
 Duž stota Róža Wefela
 Bydž k našom' Wjenzu schczipana.
 Róžje so schczipaja
 Predy hač wukcžjeja;
 Spjew bydž ta prjenja Róžicžka
 Do Wjenza našoh' Wefela.

Sā Es wobodnosz mi šapajcje,
 Za Duchej prawe Estónzo je!
 Eso wicj a šufacj, pohilecj,
 Eso, Eslieny ližo pokorecj —
 To wostajmy tym bitym Pšam
 A meškim kupnym Wotrocžkam!
 Es woboda stoczana
 Lilija krašnišča!
 To bydž ta druha Róžicžka
 Do Wjenza našoh' Wefela.

Kraj wótzny, Meno šerbowške
 To Króna wschittlich Krónow je,
 Tyranow Sub nech šafschipja,
 Nech Blyški Skaly schcžjepaja:
 Tu Krónu chzemy lubowacj
 A Krej a Kubło ša nju dacj.
 Lubosz ta wótcžinska
 Hort so šylnišča:
 Za bydž ta tšecja Róžicžka
 We Wjenzu našoh' Wefela.

A Lubošzi a Pšhecželstwu
 A frutom' Duchej dobremu
 Tež Karan Bratsja pošbjehncje
 A šwjatym Čžucžam woprucje,

Schtóž saniczi te Plómenja,
 Tón Zadolawz bydž nam s daloka.
 Lubosz a Pšheczelstwo
 Kcjjewanja wjeczneho:
 To bydž ta schtwórta Róžicžka
 We Wienzu naschob' Wefela!

7.

Brynz Janowi Sserbojo.

(Lóš wot Rozora.)

Schtó cžerweni šo nasdala
 A pscheblyskuje wofredža?
 To reni šu Tragunarjo,
 To šu Brynz Jana Sserbojo. :;:

Schtó Semja žri a tschepeta
 Schtó woła tam: „Hura! hura?“
 To muszy šu Tragunarjo,
 To šu Brynz Jana Sserbojo. :;:

Schtó leczi tam tak psches Bolo
 A sazpi Kulow Newedro?
 To khróbli šu Tragunarjo
 To šu Brynz Jana Sserbojo. :;:

Schtó šapa Khróblo satraschne
 A s Mecžom cžežkim serawe?
 To róšni šu Tragunarjo
 To šu Brynz Jana Sserbojo. :;:

Schtó je, kiž schcjjepa Zeleso
 A Tschaszje ruba sabruncžo?
 To šylni šu Tragunarjo,
 To šu Brynz Jana Sserbojo. :;:

Schtó šu cži Mjašo Rubarjo,
 Kaž dostali šu Pšchimeno?
 To Sachšy šu Tragunarjo
 To šu Brynz Jana Sserbojo. :;:

Što cehne s Bitwy dobytej
 A swoje Rany khwali sej?
 To Šerszy su Tragunarjo,
 To su Brynz Jana Šerbojo. :;:

8.

W ó i n s t i S p i e w.

(Lóš wot Rozora.)

Hura! wy Bratsja smužili,
 Brón wsmicje do Rukow,
 Nam Kraj a Kral šo dowjeri
 Šo spusceja na Mužow.

Kaž Law a Medžwedž šapataj
 We Mozny, Khróbkofzi:
 Tak wojujmy sa wótzny Kraj,
 Kaž Mužam pschisteji.

Da Žiwenje rad fastajmy
 Sa Prawo, Kraj a Češz,
 Na Bitwiščeju Wjenz neswjadky
 Šej dyrbi kóždy plesz.

Bicž čzemy Bitwu ryczerstu,
 Haj s Ruku hoberškej
 A pob:čz, škasycž Neprawdu
 Sa Pschichod k Šnamenej.

Tak wječnych Krónow hódni šmy
 A Mena wótzneho,
 A byl Kónz komu šudženy,
 Da mily je nam Bóh!

W o p y t a n i e.

(Delnjokožiski narodny Łóš.)

Ha psches Hory Mjesaczk so posbjehuje
A s Wócžkom tym sljebornym pohladuje.

Ha Mjesacžko swjetly njetk Holcžo mi praj
Najrenšche psches czjeski a budyški Kraj!

Ha Mjesaczk tón Krocžalku czichu tam dje,
Haj hacž so na Bufežach sljebornesche.

Mój Mjesacžko powjes njetk Holcžo tež mi,
Kiž s Bolosžju nosy me we Wutrobi.

Ha t Wofneschku Mjesaczk tam czischinko dje,
Hacž do jeju Sšylsow so sljebornesche.

Ha Ptacžatka Sahrodži saspjewachu:
„Čim dalsche, čim horžishe Lubosžja su.“

„Mój Mjesacžko! Sšylobik sanosch'wasche:
Ty swjernishej Duschi niz newidžesche.“

N a s y m n e L i s z i c ž k o.

(Łóš wot Rozora.)

Lisžje, žolte Lisžicžko
Na Wobnožkach wóšoko,
Nebjesche ty mlódnawe,
Khlódkojte a selene?
Druhej Barbi Lisžicžko
Šy so mlóde krasniko!

Lisžje, žolte Lisžicžko
Na Wobnožkach wóšoko,
Ščto cje Wjetry storhujaj,

Emilia

Hollan

Nesju cze kaž Pericžka?
 Liszja, žolte Liszicžka,
 Młoda Móz bje fruczišcha.

Liszje, žolte Liszicžko
 S Mrósom proste wóšoko,
 Nebje Pruha horzišcha
 Tola Nadosz Žiwenja?
 Liszja, žolte Liszicžka,
 Čžasny studža Płómenja!

Liszje, žolte Liszicžko,
 S plowej Trawku Bratsko,
 Wóšokoszi rodžene,
 S Próchom sy wschaf slubene;
 Dženša tebe, jutšje naš
 S Perschežu wjeruje tón Čžas!

11.

Ž a r o w a n j e.

(Kóš wot Rozora.)

Hilžicžka spjewa šej płacžite Kóšny;
 Štoha czi Djjecjo wešete je?
 Ach, dže je mój rjany Džen,
 Dže mój luby Nawožen?
 Lubeho bjeleho
 Do Kaschcža hotuja.

Čžorna šo draszi ta Hilžicžka płacžo,
 Wodžiwa Rub šo žarowanški;
 Žasne Wócžko hašło je,
 Riž šo na nju šmjewasche;
 S Trawnikom, s Dornikom
 Ženicžki křoty spi.

Hilžicžki Šylšy Row šeleny křepja,
 Šijaški lute šakčjeja s nich;
 Módre Nesapómnicžki,

Smjewaja so bes nimi.
 Hilžicška srudnuschka
 Na Rowe spjewasche.

Ach, so bych sa nim ja czahnyta sfere
 Njetk mi ta Semja Pusžina je;
 Wsmi me sobu sa tobu
 A rjanem' Raju Božemu:
 Bych so tam renischa
 Newesta blyhcžika.

12.

W o j a k a H o l c ž o .

(Lóš wot Rozora.)

W o j a k .

Mój Mecž, tón Blyst mi podajcže,
 Za Rhoroj hižom smahuje!
 S tym Mecžom so ja slubuju
 Hacž runje tebe lubuju;
 Trompeta piska do Pola,
 Duž Božme stota Lubcžicška.

H o l c ž o .

Kak je mi srudno, je mi slije,
 Schtó wopisa te Hórkosžje,
 So hishcže psches Mecž dyrbu cži
 Tu Ruku dawacž, Rajlubšchi!
 Ja chzu so shta naplakacž,
 Džž dobru Róz cži dyrbu dacž.

W o b a j .

Tón precžku Bucž a Džjelenje
 Je hórke Horjo Lubosžje,
 A Licžkow Róžje sbljeduja,
 Džž je to Wócžko pokrepja.

K. Komer. n. bylla

Wojak.

Ach neplacž, to Rhód na Kwas je,
 Tam wele rjanych Róžow kceje
 Sa muske Džjelo ryczerste.

Holcžo.

D nehwat Džjelo žalofne
 Te Róžje su frejčermene,
 Ssnjeh bjete, dyž su wufcziete.

Wojak.

Za Dobydzer Bucž wešety
 Sso wrócjam domoj cžeszeny.

Holcžo.

Za proschu stajnje sa tebe,
 Gje moja Próstwa schkituje.

Wobaj.

Po Džjelenju a po Snylsach
 Po Tyschnoszi a Strachotach
 Sso Lubosž hori móžnischo
 A wusbožuje sbóžnischo;
 Na Licžku Róžje wotmlodja
 A Wócžku swjate Plómenja.

Wojarski Spiew.

(Lóš wot Rozora.)

Ssersta Semja! ja mam cžahnyčj,
 Ty mi šylnišč Wutrobu;
 Swótrym Mecžom sehrawajo,
 SKulku spjeschnej sasiđdajo
 Sserste Namjo šjewicž čžu. :::

Lubčicžka, duž mjei šo renje,
 Neplacž a bydž šzerpliwa;

Moje Žiwjenje a Gijelo
 Wažicj mam na krawne Djielo,
 Bohu najpred' pschisłuscha. ::

Duž bydj božme stoty Namo,
 Božme Maczje koschena;
 Wótzny Kraj me napomina
 Pódla Boha — to je Wina,
 So nasch Pucj so rosdjela. ::

Psches Myslicžku, psches Wutrobu
 Dje tež sylvne Sibanje;
 Swobodnosz a swjate Prawo
 Je to tsecje, kiž me hnało
 Do Bitwy a do Smerczje. ::

D kak lesnje Bubon rycži
 A Trompeta sapiska!
 Khoroj sehraja po Wjestsje,
 Muž a Konje lecja khjestsje,
 Djelenje nam pschikaža. ::

Wótzny Krajo, serška Semja,
 Ty mi sylvnišch Wutrobu;
 Swótrym Mecžom sehravajo,
 S Kulku spjeschnej sasidajo
 Sserške Ramjo sjewicj chzu. ::

14.

M o j e W e š e l a.
 (Rušowski Lóš.)

Djež so módrja, selenja
 Nasche Horn, Hajnišchcja,
 Djež me strowja setkujo
 Snatym Słowi Krajenjo:
 Tam su moje Weshela,
 Tam me cjezne, tam chzu ja.

Džež te Swony na Zyrkwi
 Lubje rncja f Wutrobi,
 Dó Wšy hlada f Wečorka,
 Postocjena Zyrkwicžka,
 Tam su moje Wešela,
 Tam, tam dže mi Myšlicžka.

Džež tam Rjeka pluskože
 Pšes te Hona domowne,
 Džež do Hatka, do Rjecžki
 Swjecja jasne Wjesdžicžki:
 Tam su moje Wešela,
 Tam me cžehne, tam čžu ja.

Džež te Kwjetki pišane
 Pšcha Łuki domjaze,
 Džež tam našče Polo je,
 Žito šo tam smahuje:
 Tam su moje Wešela,
 Tam, tam dže mi Myšlicžka.

Džež me wita narodny
 Dom a Towaršch fradomny,
 Džež te snate Holicžja
 R Wjenzam Rutu schčipaja:
 Tam su moje Wešela,
 Tam me cžehne, tam čžu ja.

15.

W š t K o l e b ž y.

(Koš wot Rozora.)

Lydia Lalicko

Spinkaj cžišče Zandželko,
 Kukuladko sandželej,
 Kaž ty, nidže Hojbif nej',
 Nichto nima tajkeho;
 Huj, huj, Hojbiko, tuj, tuj,
 Zandželko tuj, tuj, tuj, tuj.

Spinkaj, štoy Luboscho,
 Wotko Tujki, nad tebi
 Esmjewaja so Zandjelki,
 Nidze nejsu radšišcho;
 Huj, huj, Hojbiko ic.

Spinkaj, Kurko najlubsche,
 Kwjetka nidze reniša,
 Dyzli ty nej' sakejeka,
 Nichto nima tajfeje;
 Huj, huj, Hojbiko ic.

Spinkaj Zatto malucžke,
 Kljetu schežipasch Róžicžku
 Djež to Mižko Trawicžku,
 Budjesch rajfacž wetschische;
 Huj, huj, Hojbiko ic.

Epi a rosz nam, Zandjelko,
 Ljetka bórsh salecža,
 Kaj pod Nebjom Mrócžalka,
 Dwaznym b'dje hinajšcho;
 Huj, huj, Hojbiko, tuj, tuj,
 Zandjelko tuj, tuj, tuj, tuj.

16.

N i t r a

(Eskowakski narodny Spjew.)

Nitra, *) luba Nitra
 Wuhokosz sy mjeka; —
 Hdže pak njett su Čžasny,
 Kotrychž ty sy kejeka.

Ty sy byla njehdy
 Wschittich Krajow Eskawa,
 W kotrychž bježi Dunaj,
 Wisła a Morawa.

*) N i t r a, wuherske Mjesto.

Ty sy byla Bydło
 Krala Sŕwjatopluka,
 Jako knežika je
 Jeho mózna Ruka.

Ty sy byla swjate
 Mjesto Methodowo,*)
 Jako naschim Wótzam
 Wucžik bože Słowo.

Zyla tvoja Khwalba
 W Rospadankach leži:
 Tak so Gžasy mjenja,
 Tak ton nasch Sŕwjet bježi.

17.

G ž e ž a a D o b r o t a.

(Lóš wot Rozora.)

Wuswol sej Bucžik Žiwenja,
 Haj kajkiž so cži spodoba,
 Na kóždym smjejesch Kopschtwow
 A lubosnych tež Róžiczkow.

Wuswol sej Džieto do Ruki,
 Haj, kaikež je cži po Wnyšli,
 Gžesz, Khlieb a swoju Weselosz
 Na kóžde a tež Wobcježnosž.

Wuswol sej Bydło, Kralestwo,
 Džež tež by so cži lubilo,
 Twój Bóh a Mjer drje wedže cje,
 Wscho cžloweczne pal sobu dje.

*) Method, skowjanski Zaposchtol.

Wuswol sej Radosz, Weselje,
 Sa kajimž tež masch Zadanje,
 Psches Rosom, Prózu, Spokojuosz
 Gzi budze jeno Sbožje rosž.

Wuswol wscho Dobre, Nadobne
 A spómni, so je tak sudzene,
 So kóždy swoje Hory ma
 A Sbožo pak tež Žiwjenja.

18.

R e j a.

(Hornjolužiski narodny Spjew.)

Djež ta Kwjetka wonja,
 Tam te Gžólki swonja,
 Slijetuja te Metelje;
 Djež te Myšlje steja,
 Tam te Wócžka djeja,
 Róžka Bucžik nam'facž wje.

Djež so Kercžik schjeri,
 Schwórcžo Žolma cžjeri,
 Sžylobik rad saspjewa;
 Djež so sWinkom klinka,
 Bódla rjana Minka,
 Tam Knes Hólcžik Pschithad ma.

Dyž to Sskónčžo rjeje,
 Da so Kwjetka smjeje,
 Barbne Wócžka wotankne;
 Licžka róžowate
 Rucžki lilijate,
 To Knes Hólcžik lubuje.

Ranko Sskónčžo stawa,
 Wježtuje so Trawa
 S Rosu, stota, sliěborna;
 Reńschi Perschjeń, krasny

S Demantami jasny
Holcju Młodjenz sawdawa.

Ryba raje Wodji,
Po Dječelku khodji
Bjela Wowzka sfacžizy;
Djež te Spjewy klineža
Truny k Reji syncža,
Aj, tam Statok wuswolmy!

19.

S a s t a n i c ž k o.

(Kóš wot Rozora.)

Doplómenilo Sólóncžko je,
Wšes Hatžki Mješacžk shladuje,
Džen melcži, ja pak saspjewam,
Me cžeri k twojim Woknesčkam;
Kjana Knežna,
Lubosnosžie Kralowa,
Nech mój Spjew cže swesela!

Te Róžje, Kwjetki drjemaja,
Tón Ptacžik Wócžy sandžela
A melcži Kercžku selenym,
Ja Spjew cži sweczicž wuščok šym;
Kjana Knežna ic.

Tam zuni Wjetsicžk poduwa
A s młodym Lisžjom Kajtka ma,
Zem' scžicha schepze Powesžie,
Nech tež mój Kóš cže budžicž šmje;
Kjana Knežna ic.

Na Šonach Róžka bohata
Nech cži najšłódši podawa,
Ton woblietuj cže šmjewajo
Tak cžischie, renje cžisčinko;
Kjana Knežna,

Lubofnoszje Kralowa,
Nech mój Spjew cze swesela!

H o n e r s t k i S p j e w.

(Kóš wot Rozora.)

Won! won! na Hontwu weselu
Nimrodšy Mužojo,
Won! won! na Holu selenu
Stej Tšylbu na Namjo.
Trara, trara, trara —
Te Róžki saklincža,
A Hola wotmolwja:
Trara, trara, trara.

Tam Riški, Šwinje, Zeleny
Šo škehwow šrabaja,
Tu lecja Šornik, Sajazy
Do šmertnoh' Wokoja.
Hawhaw, hawhaw, hawhaw —
Te Pšyki šchjowkaja
A Hola wotmolwja:
Hawhaw, hawhaw, hawhaw.

Dziwona djerži snami Žnje
Po Lješu, po Polu,
A Wokoj rani do Šmercžje
Tu spješnu Dziwinu.
Prišpraš, rešpraš, prišpraš —
Te Buschkwje wuskaja!
A Hola wotmolwja:
Prišpraš, rešpraš, prišpraš.

Mi wschitzy khwalcže Honerstwo
A Draštu selenu,
To kralowške je Remesło
A pójcje na Hontwu.
Halo, haho, halo —

Hacž Dól a Hory žrja!
 A Hola wotmolwja:
 Halo, haho, halo!

21.

Rajtarjo moji Mužoj.

(Kóš wot Rozora.)

Nan chze mi swoju Khježku dacž,
 So netsam Wojak bycz:
 Ja jemu praju: Rajebacz!
 To nemóže mi tycz.

Husarojo, haj Rajtarjo,
 To moji Muž'jo su,
 Fidralala, fidrašasa,
 Do Rajtarjow ja du.

Macž chze me rucžje woženicz
 A skhowacz ja Helu
 To rjeka: Sopu pschelicž,
 Wo Žentwu nerodžu;
 Husarojo, haj ic.

Ta Bowka wjeschczi wójnsti Szas
 A Ssony pojedaj,
 Mi pak šo džiie pschezo šas'
 Wot mojoj' Konika;
 Husarojo, haj ic.

Djed rosy: ty mój Khadlicžka,
 Sso budžesch wjeszje facž!
 Ja mjenju, to b'dže Kermuscha,
 Rak chzu ja sehrawacz.
 Husarojo, haj ic.

Haj wojebacz šo do Šwjeta,
 Ja wósche Wjezy wjem:
 Ja šynu šo na Konika
 A praju Božme wschjem.

Husarajo, haj Rajtarjo,
 To moji Muž'jo su,
 Fidralala, fidrašasa,
 Do Rajtarjow ja du.

22.

Zyganowa Pišcžel. (Pšcheložt f Čžjeskeho.)
 (Čžjeski Łoš.)

Ach tón našch Nan nebocžicžki
 Wele móžesche
 A nam bohim Zyganjatam
 Wšcho samecžesche;
 Móhł je picž, móhł je 'racž
 Mechžy džjelacž, twerdžje spacž,
 Sa pecž Porstow pjekne Wježy kupowacž.

Ach tón našch Nan nebocžicžki
 Nas nehladasche,
 Mjejesche wón džiwnu Pišcžel,
 Nam ju nedasche:
 Džež ho rad čžesžjachu
 Derje jemu płacžachu,
 Bóršy podžiwny tam Džiw tež widžachu.

Š Kapsy wuczahny wón Pišcžel,
 Bohni sadžjela,
 Dyž sapiska, wščitke Schwoby
 Š Doma wurwola.
 Schwoby won dyrbjachu,
 Prjefti, podlu bježachu,
 Potom Rabat čžerwenojty dostachu.

Dyž wón sapiska na Pišcžel
 Pó Wšy, pó Mjesži
 Čžjerjachu wšchje wulke Myschje
 Sa nim na Mjesži,
 Dyrbjachu wandrowacž
 Pó dla neho drypotacž
 Napošledku do Gata paš skafotacž.

Ach ty Namo nebozjećki,
 Dže sy Rosom dak?
 Dy bydžišče ty tu Piščycjel
 Nam wschať wotkasať!
 Tzimy njetk w Žalosziach,
 Mólhi pať bycz w Radosziach
 W naschich hornych a tež delnych Łužizach.

23.

Spjewarjo Rejžownizy.

(Łóš wot Rozora.)

Spjewarjo, Krej radosziwa,
 Krasnje pucjuja,
 Njema Droha klineži žiwa,
 Hona pos'chaja.

Spjewy sweseluja,
 Gježu polóža,
 Rohu pospjechuja,
 Buczik poreńšča.

Nestrachuj šo próšna Roha
 Tamlej sańcz do Korčmicžki,
 Gji nicžo neb'dže, Tupa boha,
 Hólzy, mamy Šadžaki?

Wo Penes šo nestaramy,
 To nam Łowu nełame,
 Dyž Korčmarej praj' šaspjewamy
 Šmužkow lubje šabydže.

Spjewy pschewažuja
 Škoto, Šljeboro,
 Spjewam wotankuja
 Wščitke Duschje šo.

Sstónčžo krasne! Wócžko jasne
 Drudy sandzelej,
 Szapij smalicž, Licžko palicž
 S Bruhu žehliwej.

Czimiwy Haj a Ljesy hacza
 Bruhu palatu,
 Klincžo, brincžo, s Khlódkom płacza
 Njanu Pjesnicžku.

Kah' dyž chzedža padacž
 Wody nebeske?
 Aj, da Samoš mamy hladacž
 Durje forczmarške.

Hory tež nam steja
 S Potom snapshecza!
 Aj, czim lóžo dzeja
 Nóžki do Dola.

Dzež ta prawa Radosž kneži
 Tam schak wschitko derje dze,
 Szamo Czert tam smjerom leži
 A šo nehibe.

Na Kłobuř Kwjetku natyknemy,
 Psche wschje Hory slóchka dzemy,
 Wedra Njew tež pschewinemy,
 Lubosž s nami dze.

Tra la, la, la, la, la, la, la,
 Najrenšcha Holcžka
 Rad wschudžje poredža
 Nam Píwa, Wínka dosž!

Meja.

(Kóš wot Rozora.)

Selena ta Meja,
 Serska lesna Meja.
 Riwa k rjanom' Weseļu!
 Duž hotuj so ty rjane Holcžo,
 Hotuj so na Rejku
 S Bacholom na Trawniku.

Deschciz budže šapacj,
 Ssloncžo budže šapacj,
 Bórczi Nan a wotradja:
 Macjerka ta stara,
 Ta je polna Sswara
 Benežkow tych šwjethych dla.

Mite Nebjo lubje šmjewa so
 A šwoje Holcžo wedže Bacholo;
 Wokoł, rjanej Meje
 Sejravaja Reje, —
 Horkach Banty, Rubišcžja.

Meja rubišcžata khila so:
 Da kedžbuj, kedžbuj spješchne Bacholo.
 Sa tym Werschkom rab!
 Wona leczi! rab se Werschkom selenym.

Bacholo so mersasche,
 Riž tu Meju nekrydže,
 So nej Holcžo jeho
 Rejach Kralowa.

Do Korcžmy dužy,
 Tu Meju Ružy,
 Tón Holcžik juska
 Na šylnych Ramenjach;
 Gji Seržy hudža
 A Wese'lje šbudža
 A raja reišche Pschespolo.

Sawóstkajcye, postakajcye,
 Wefelcye so rjanej' Młodofzje.
 Bercze Dar tej' Lubofzje
 S Ruti Holiczow.

Njedy Snihi nandu,
 Liczkow Róžje sandu;
 Róža Newinoszje
 Wjecznje rjana fcze.

